



## UITSpraak

30 januari 2014

CvB.VO HBO.2013.211-U.2014.04

**Ontslag primair op grond van artikel 9.a.5, aanhef en onder 1, en artikel 9.a.7, eerste lid, aanhef en onder c, van de CAO, subsidiair op grond van artikel 9.a.5, aanhef en onder 9 van de CAO.**

**Beroep ongegrond**

op het beroep van

R. te M. (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting \*\*\*, gevestigd te M., sinds november 2013 rechtsopvolger van de Stichting \*\*\* (verweerster).

### **1. Het procesverloop**

1.1 Bij schrijven van 19 september 2013 hebben de voorzitter, H., en secretaris F. van het bestuur van de Stichting \*\*\* (hierna: de Stichting) appellant namens het bestuur mededeling gedaan van het voornemen hem te schorsen bij wijze van ordemaatregel in het dringend belang van de instelling als bedoeld in artikel 9.a.6, eerste lid, van de CAO-VO 2011-2012 (hierna: de CAO) voor de duur van vier weken. Voorts hebben zij – eveneens bij schrijven van 19 september 2013 - appellant het voornemen bekend gemaakt hem te ontslaan uit zijn functie van leraar aan het van de Stichting uitgaande schoolna: SCHOOL te M., primair op grond van artikel 9.a.5, aanhef en onder 1, en artikel 9.a.7, eerste lid, aanhef en onder c, van de CAO, subsidiair op grond van artikel 9.a.5, aanhef en onder 9 van de CAO.

1.2 Namens appellant heeft mr. K.P.T.G. Flos, advocaat te M., bij schrijven van 23 september 2013 zijn zienswijze tegen het voornemen tot schorsing ingediend. Bij brief van 7 oktober 2013 heeft hij zijn zienswijze tegen het voornemen tot ontslag ingediend.

1.3 Bij schrijven van 11 oktober 2013 hebben de voorzitter en secretaris, voornoemd, appellant mededeling gedaan van het besluit van het bestuur van de Stichting hem met ingang van 1 februari 2014 te ontslaan uit zijn functie van leraar aan het van de Stichting uitgaande SCHOOL te M., primair op grond van artikel 9.a.5, aanhef en onder 1 en artikel 9.a.7, eerste lid, aanhef en onder c, van de CAO, subsidiair op grond van artikel 9.a.5, aanhef en onder 9 van de CAO. Tevens hebben zij appellant het besluit kenbaar gemaakt hem met ingang van 11 oktober 2013 te schorsen op grond van artikel 9.a.6, tweede lid, aanhef en onder d, van de CAO voor de duur van de opzegtermijn, welk besluit met zich brengt dat appellant de toegang tot de school is ontzegd.

1.4 Bij brief gedateerd 19 november 2013 heeft appellant beroep tegen het hem verleende ontslag bij de Commissie ingesteld.

1.5 Verweerster, inmiddels rechtsopvolgster van de Stichting, heeft bij schrijven van 13 december 2013 van haar gemachtigde mr. J.W. Janse-Velema, als advocaat werkzaam bij de Besturenraad, Centrum voor Christelijk Onderwijs te Woerden, een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.6 Mr. Janse-Velema, voornoemd, heeft de Commissie doen toekomen het vonnis van de Kantonrechter van de rechtbank Zeeland-West Brabant van 18 december 2013 (rolnr: 2549651/VV 13-77), houdende afwijzing van de vordering van appellant in kort geding om de schorsing van 11 oktober 2013 op te heffen.

1.7 Mr. Flos, voornoemd, heeft bij brief van 3 januari 2014 gereageerd op het verweerschrift.

1.8 De Commissie heeft de zaak op 14 januari 2014 in een openbare zitting te Utrecht behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant in persoon, bijgestaan door zijn raadsman mr. Flos, en verweerster bij monde van mr. Janse-Velema, voornoemd, alsmede de heren H. en F., voornoemd.

## **2. De feiten**

De volgende feiten en omstandigheden neemt de Commissie als vaststaand aan.

2.1 Appellant is sinds 1982 als docent in dienst van (de rechtsvoorgangers) van verweerster. Vanaf 2000 is hij werkzaam aan de SCHOOL te M.. Op de SCHOOL krijgen leerlingen van vmbo-afdelingen (leerweg ondersteunend onderwijs) van een aantal scholen te M. les in kleine groepen.

2.2 Een aantal onderwijsinstellingen in de provincie heeft – mede op initiatief van appellant - in samenwerking met een aantal bedrijven een samenwerkingsverband opgericht, vanuit de wens van de onderwijsinstellingen om gekwalificeerde schoolverlaters af te leveren met praktische ervaring door leerlingen via de scholen en specifieke stageplaatsen op te leiden. Bij het samenwerkingstraject “Door Werken Leren” (hierna: DWL) zijn vier onderwijsinstellingen betrokken, te weten de SCHOOL, het M. College, het A. College en het ROC , alsmede 18 bedrijven uit het midden- en kleinbedrijf. Voor de SCHOOL is onder meer appellant werkzaam in het kader van het traject, voor het M. College te B. onder meer \*T\*. Een van de subdoelstellingen van de scholen bij het project, dat liep van 1 januari 2009 tot en met 31 december 2010, was het ontwikkelen van een digitaal leerling portfolio, waarbij het maken van filmpjes hoorde.

2.3 H.Consultancy B.V. (hierna: HC) heeft namens het samenwerkingsverband subsidie aangevraagd op grond van de Subsidieregeling Beroepsonderwijs in Bedrijf (Staatscourant 26 april 2007, nr. 81) (hierna: de Subsidieregeling) bij Senter Novem. Bij besluit van 1 september 2009 is subsidie toegekend.

Artikel 2, eerste lid, van de Subsidieregeling bepaalt, dat de Minister (van Economische Zaken) op aanvraag een subsidie verstrekt aan een samenwerkingsverband dat een project uitvoert. Op grond van artikel 7, vierde lid, van de Subsidieregeling wijst het samenwerkingsverband een der deelnemende ondernemers aan als de penvoerder die mede namens de andere deelnemers van het samenwerkingsverband de aanvraag indient. Ingevolge artikel 10, eerste lid, van de Subsidieregeling wordt de subsidie verstrekt aan de deelnemers gezamenlijk en betaald aan de penvoerder. In het tweede lid van dit artikel wordt bepaald, dat de beschikking tot subsidieverlening een raming van de subsidiabele kosten per deelnemer in het samenwerkingsverband vermeldt. Artikel 17, eerste lid, van de Subsidieregeling bepaalt – voor zover hier van belang – dat de aanvraag om subsidievaststelling van een project wordt ingediend door de penvoerder, mede namens de andere deelnemers van het

samenwerkingsverband. Op grond van artikel 17, derde lid, van de Subsidieregeling wordt bij de aanvraag om subsidievaststelling een eindverslag omtrent de uitvoering en de resultaten van het project gevoegd en een financiële verantwoording.

2.4 Met de verkregen subsidiegelden heeft de SCHOOL het digitaal portfolio laten ontwikkelen door Pulze IT. De heer \*T\* heeft door een leerling van VWO-6 van het M. College een portfolio voor deze school laten ontwikkelen.

2.5 De totale subsidie voor het gehele project is eind november 2011 definitief vastgesteld en deze is eind december 2011 door de subsidieverstrekker geaccordeerd. Het restant van de subsidie is in januari 2012 aan de penvoerder, \*RV\* B.V. (hierna: \*RV\*), uitgekeerd. HC heeft vervolgens een voorstel gedaan voor de verdeling van de resterende subsidiegelden. Tussen de penvoerder en het M. College ontstond een verschil van mening over het voorstel van HC. Deze heeft het voorstel aangepast. De penvoerder gaf volgens HC aan zelf contact te zullen opnemen met alle partners en het resterende geld te zullen overmaken aan de partijen die daar recht op hebben. Bij het opstellen van de jaarrekening in de loop van 2013 miste de SCHOOL een bedrag aan resterende subsidie waarvoor nog een bedrag openstond. Bij navraag bij HC (die zijn taak inmiddels had beëindigd) werd de SCHOOL verwezen naar de penvoerder en T. \*T\* van het M. College. Uit correspondentie blijkt dat T. \*T\* in februari 2013 een bedrag van € 2.500,- heeft overgemaakt van zijn privérekening naar de privérekening van appelland. Vervolgens vindt op 2 september 2013 een gesprek plaats tussen de directeur van de SCHOOL, De directeur, en appelland over de bestemming van het bedrag van € 2.500,-. De directeur adviseert appelland een vertrouwenspersoon of juridisch adviseur mee te nemen naar het gesprek op 13 september 2013, waarbij bestuursleden aanwezig zullen zijn. Op 13 september 2013 wordt appelland medegedeeld, dat het bestuur zich zal beraden over nader te nemen stappen.

### **3. De standpunten van partijen**

#### *3.1 Het standpunt van appelland*

Samengevat – en voor zover van belang - komt het standpunt van appelland, zoals verwoord in zijn beroepschrift en zijn reactie van 3 januari 2014 en ter zitting nader toegelicht, neer op het volgende.

3.1.1 Appelland ontkent dat hij zich het geld wilde toeëigenen. Op verzoek van \*T\*, projectleider van het M. College, zou hij het geld parkeren op zijn rekening voor het afronden van de kern van het project “Door Werken Leren”, te weten het digitaal portfolio. Met het geldbedrag van € 2.500,- zou hij \*V\* (videographer) opdracht geven de ontbrekende filmpjes te vervaardigen. Na de voorjaarsvakantie van 2013 en rond de zomer van 2013 heeft appelland met \*V\* gesproken, met de bedoeling na de zomervakantie een en ander zo snel mogelijk op te pakken. Appelland was echter afhankelijk van de agenda van \*V\*.

3.1.2 Naar de mening van appelland had verweerster geen recht op het geld omdat het project in financieel opzicht was afgerond in augustus 2012 en omdat verweerster zich niet heeft gehouden aan afspraken omtrent het invoeren van een gezamenlijk digitaal portfolio van het M. College en de SCHOOL. Door de penvoerder \*RV\* (in de persoon van L., die geen familie is van appelland, zoals hij heeft benadrukt) c.q. door T. \*T\* als gemachtigde van de penvoerder is appelland gevraagd het digitale portfolio af te ronden. In verband daarmee heeft hij het bedrag van € 2500,- ontvangen. De penvoerder had een bedrag van € 5.000,- aan \*T\* ter beschikking gesteld, waarna \*T\* aan appelland € 2.500,- heeft overgemaakt. Achteraf gezien had appelland dit beter kunnen melden aan zijn leidinggevende, maar in zijn naïviteit en ervan uitgaande dat dit geld slechts tijdelijk – namelijk in

afwachting van afronding van het project – op zijn rekening zou staan, heeft hij dit niet gedaan. Hij heeft hiervoor excuses gemaakt en het geld op de rekening van verweerster gestort, onder vermelding “reservering digitaal portfolio”.

3.1.3 In aanmerking genomen dat appellant een vlekkeloos dienstverband heeft vervuld bij verweerster en haar voorgangers, is hij van mening dat ontslag in dit geval een te zwaar middel is. Appellant heeft altijd met grote betrokkenheid gewerkt en vele projecten uitgevoerd, zonder daaruit enig geldelijk gewin te halen.

### *3.2 Het standpunt van verweerster*

Het standpunt van verweerster, zoals neergelegd in het bestreden besluit, komt – voor zover van belang - op het volgende neer.

3.2.1 Ten aanzien van de primaire grond voor het aangezegde ontslag heeft verweerster onder meer het volgende overwogen. Het beheer van de gelden van een school of gelden die voor een school bestemd zijn, dient met de grootst mogelijke zorgvuldigheid te geschieden. Daarbij spreekt voor zich dat zonder uitdrukkelijke toestemming van het bevoegd gezag geen enkel bedrag op een privérekening mag worden overgemaakt, zodat het te eigen bate kan worden aangewend. Appellant heeft verklaard dat hij wel recht had op extra geld vanwege zijn inzet voor het project. Door zijn wijze van handelen heeft appelland zich schuldig gemaakt aan een ernstige vorm van plichtsverzuim. Verweerster heeft het belang dat de organisatie heeft bij een zuivere omgang met haar gelden laten prevaleren boven het belang van appelland bij handhaving van zijn dienstverband.

3.2.2 Bij de subsidiaire grond heeft verweerster onder meer het volgende gesteld. Door zijn gedragingen heeft appelland het vertrouwen van verweerster als werkgeefster onherstelbaar beschadigd. Het is de taak van verweerster om onderwijs te verzorgen aan minderjarige kinderen. Voor het vervullen van die taak heeft verweerster medewerkers in dienst die zij onvoorwaardelijk moet kunnen vertrouwen. Het geld dat bestemd was voor een project van de school is naar de privérekening van appelland overgemaakt. Appellant heeft hiervoor geen toestemming gevraagd en deze had hij ook nimmer ontvangen. In het gesprek op 13 september 2013 heeft appelland niet direct eerlijk de vragen van verweerster beantwoord. De redenen die appelland voor zijn wijze van handelen gaf, waren niet valide. Uiteindelijk verklaarde appelland eigenlijk wel recht op het extra geld te hebben gezien zijn inzet voor het project. Verweerster heeft deze verklaring als grievend ervaren. Immers, hij heeft voor zijn werkzaamheden een gratificatie van € 1.000,- ontvangen. De gedragingen en het feit dat appelland heeft nagelaten verweerster direct naar waarheid te informeren, vormen voor verweerster de gewichtige omstandigheden als bedoeld in artikel 9.a.5 onder 9 van de CAO. Het vertrouwen dat tussen werkgeefster en werknemer dient te bestaan wil een vruchtbare samenwerking mogelijk zijn, is door toedoen van appelland niet langer aanwezig.

## **4. De toepasselijke voorschriften**

Ingevolge artikel 19, eerste lid, van de CAO kan de werknemer in beroep gaan bij de Commissie van Beroep waarbij de werkgever is aangesloten tegen in dit artikellid limitatief genoemde, door de werkgever genomen besluiten.

In deze zaak is van belang het in artikel 19, eerste lid, onder c, van de CAO genoemde besluit, te weten: ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken.

Ingevolge het bepaalde in artikel 9.a.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de CAO (voor zover hier van belang) geschiedt het beëindigen van een dienstverband voor onbepaalde tijd door opzegging.

Op grond van artikel 9.a.5 van de CAO (voor zover hier van belang) kan opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd plaatsvinden op grond van:

1. plichtsverzuim als bedoeld in artikel 9.a.7, tweede lid,
9. andere met name genoemde gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten.

Ingevolge artikel 9.a.7, eerste lid, aanhef en onder c, van de CAO kan de werkgever ten aanzien van de werknemer die zich aan een plichtsverzuim schuldig maakt, tot ontslag besluiten.

Blijkens het bepaalde in artikel 9.a.7, tweede lid, van de CAO wordt onder plichtsverzuim verstaan: het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.

Op grond van artikel 9.a.6, eerste lid, van de CAO kan de werkgever de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is.

Ingevolge artikel 9.a.6, tweede lid, aanhef en onder d, van de CAO kan de werkgever, naast het bepaalde in het eerste lid van dit artikel, de werknemer schorsen:

- d. voor de duur van maximaal zes maanden wanneer er sprake is van een voornemen tot opzegging als bedoeld in artikel 9.a.5, onder 1, 2 en 9.

## **5. Beoordeling van het geschil**

5.1 Het bestreden besluit strekt tot het opzeggen van het dienstverband van appellant per 1 februari 2014 op grond van het bepaalde in artikel 9.a.5, eerste lid, aanhef en onder a, en artikel 9.a.7, tweede lid, aanhef en onder c, van de CAO, subsidiair artikel 9.a.5, eerste lid, aanhef en onder 9, van de CAO.

5.2 De Commissie komt tot het volgende oordeel.

5.2.1 Vast staat dat appellant in de gesprekken op 2 en 13 september 2013 wisselende verklaringen heeft gegeven over de gang van zaken rond het storten op zijn rekening van het bedrag en het doel van de bestemming van het bedrag. Enerzijds stelt appellant dat het geld was bestemd voor het alsnog maken van filmpjes, terwijl hij anderzijds stelt dat het geld was bestemd voor het M. College. Ter zitting van de Commissie heeft hij de juistheid van de kern van de genoemde verslagen onvoldoende weersproken. Als al zou moeten worden aangenomen dat appellant niet de bedoeling had zich het geld toe te eigenen, maar het wilde gebruiken voor het maken van filmpjes, dan had het – in afwachting van het realiseren van de filmpjes - op zijn weg gelegen het feit, dat hij geld van het project DWL op zijn rekening had ontvangen, te melden aan zijn leidinggevende. Appellant geldt immers niet als deelnemer van het project in de zin van de Subsidieregeling; als deelnemer geldt – voor zover hier van belang - de SCHOOL. De gelden kwamen dus in elk geval niet toe aan appellant, maar aan de SCHOOL. De reden waarom appellant – zoals hij ter zitting van de Commissie heeft gesteld - geen melding heeft gedaan aan de directeur, was dat deze zich vrijwel niet had bemoeid met het project en ook niet aanwezig was op de vergadering in augustus 2012 waar de slotuitdelingslijst werd vastgesteld. De Commissie wijst er in dit verband op, dat deze reden weer een

andere is dan genoemd in de gesprekken op 2 en 13 september 2013. Bovendien is deze reden niet aan te merken als een valide reden. Hiermee heeft appellant deze geldstroom immers voor verweerster verborgen gehouden en haar aldus de mogelijkheid onthouden om op een eerder moment actie te ondernemen. Ook overigens heeft appellant naar het oordeel van de Commissie geen aannemelijke verklaringen kunnen geven die zijn handelwijze rechtvaardigen. Zo wordt de door appellant gestelde gang van zaken niet ondersteund door enig document, zoals een schriftelijke opdrachtverlening van een deelnemer aan het project of een opdracht aan V. \*V\*, voornoemd. Evenmin is gebleken dat appellant door zijn opdrachtgever is aangesproken om zich over de uitvoering daarvan (met inbegrip van de in dat verband gedane uitgaven) te verantwoorden. Daarbij klemmt voorts dat appellant, zoals hiervoor reeds door de Commissie overwogen, enerzijds aangaf dat het geld voor het maken van ontbrekende filmpjes was bestemd en anderzijds stelde dat hij het geld voor het M. College moest bewaren.

De Commissie heeft daarnaast geconstateerd dat eerst bij het opstellen van de jaarrekening van de SCHOOL in 2013 een tekort aan het licht kwam. De administratie van de gelden van het project is derhalve onvoldoende adequaat gevoerd. Bij de besteding van die gelden is mitsdien onvoldoende de vinger aan de pols gehouden, nog daargelaten de mogelijke gevolgen hiervan bij het afleggen van verantwoording als bedoeld in artikel 17, derde lid, van de Subsidieregeling. Daardoor kon het gebeuren dat een resterend bedrag van € 5.000,- min of meer ondershands is verdeeld: de penvoerder heeft dit bedrag aan \*T\* overgemaakt, waarna \*T\* vanaf zijn privérekening de helft aan appellant heeft overgemaakt op diens privérekening. De penvoerder had de resterende gelden aan een deelnemer moeten overmaken. Deze gang van zaken is echter geen vrijbrief voor appellant om te handelen gelijk hij in dezen heeft gedaan.

Een schoolbestuur moet een onvoorwaardelijk vertrouwen (kunnen) hebben in een docent. Naar het oordeel van de Commissie kon verweerster zich in redelijkheid op het standpunt stellen, dat zij daarvan ten opzichte van appellant niet meer kon uitgaan, en dat zij mitsdien voorzetting van het dienstverband met het oog op de belangen van het onderwijs uitgesloten kon achten. Voor zover het bij het bestreden besluit aangezegde ontslag derhalve is gegrond op het bepaalde in artikel 9.a.5, eerste lid, onder 9, van de CAO, kan het ontslag reeds daardoor worden gedragen. De primaire grond behoeft mitsdien geen bespreking meer.

5.2.2 Hetgeen partijen overigens hebben aangevoerd, kan aan dit oordeel van de Commissie niet toe- of afdoen.

5.2.3 Het vorenstaande betekent dat het beroep tegen het ontslag ongegrond moet worden verklaard.

## **6. Beslissing**

De Commissie verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld op 14 januari 2014 te Utrecht door mr. H. Manuel, voorzitter, G. Deijs, mr. J. Douwes, mr. H. Pieffers en mr. R.T. Steinvoort-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier, voornoemd.

Het dictum is op 15 januari 2014 door de griffier aan partijen medegedeeld, terwijl deze beslissing aan partijen is verzonden op 30 januari 2014